

چکیده:

در فرهنگ عامه مردم ایران سفر جایگاه ویژه‌ای از جهت گسترش اطلاعات، آگاهی‌ها و شناخت انسان دارد و انسان با تجربه در این فرهنگ به انسان جهان‌دیده‌ای تبدیل می‌گردد که به سیر و سفر در اطراف و اکناف جهان پرداخته و از هر قوم و ملتی شناخت و نشانه‌ای در ذهن خود دارد. با توجه به این موضوع، در چند سال اخیر هتل و هتل‌داری به صنعتی واقعی تبدیل گردیده و از گسترش سریع و فوق‌العاده‌ای برخوردار بوده است، به طریقی که مانند هر محصول صنعتی دیگر تولید می‌شود، به طوری که این محصول صنعتی از قوانین و ضوابط بازار و محاسبات سودآوری تبعیت می‌کند. بدون شک تأثیر این تحول از یک سو بهبود سطح نسبی خدماتی است که در هتل‌ها از هر نوع عرضه خواهد شد و از سوی دیگر به تنزل چشم‌گیر کیفیت معماری چه در سیما و چه در درون آن خواهد انجامید. بر همین اساس اهمیت این موضوع فراتر از آن است که از روشهای به اصطلاح «سریع و عقلانی» که معمولاً می‌توانند خواسته‌ها را برآورده سازند، استفاده شود، یعنی نمی‌توان و نباید به نوعی «کمال‌ارزان‌قیمت» دست یافت بلکه بیشتر باید به کمک معماری‌ای هماهنگ و منطبق با نیازها و با سازماندهی در خور، به طیفی از فضاها دست یافت که قابل زنجیره شدن و تکرار مشابه از یک مکان به مکان دیگر با تشابهات اغراق‌آمیز در جزئیات آن یعنی فضایی بدون هویت نباشد، بلکه فضایی باشد مأنوس، که به آن می‌توان احساس تعلق نمود. مقوله‌ای که در این پروژه به آن پرداخته می‌شود، طراحی هتل در محدوده شهر با رویکرد طبیعت‌گرایی می‌باشد. در این مطالعات سعی شده است پس از شناخت دقیق نوع مسافرین شهرستان فومن و قصد اصلی این مسافرین و نیز کمبودها و نیازها، به شناخت عملکردی فضای هتل و تعیین نوع مطلوب هتل در وضعیت فعلی شهر و در نهایت مکان‌یابی مناسب در محدوده مورد نظر و سپس به طراحی براساس الگوهای طبیعت‌گرایانه پردازیم. الگوبرداری از زایش و رشد در طبیعت: به معنای زادن گرفته شده و این نشانگر آن است که مهمترین ویژگی Nat از ریشه nature واژه ذاتی طبیعت خلق و زایش همیشگی آن است. به همین جهت ضروری است که فرایند زایش و اصول و قوانین حاکم بر آن بررسی شود. پس از این بررسی است که مکاتب طبیعت‌گرا می‌توانند در مبانی خلاقیت و طراحی از بزرگترین مظهر خلق و زایش الگوبرداری نمایند.

کلمات کلیدی: احترام به طبیعت، زمینه‌گرایی، طبیعت‌گرایی در معماری.